

Hof van Justitie 8 juli 2015

Banco Grupo Cajatres SA / María Mercedes Manjón Pinilla en gezamenlijke erfgenamen van M.A. Viana Gordejuela
 Zaak: C-90/143

CONSUMENTENKREDIET

Overeenkomsten met de consument – Onrechtmatige bedingen

CRÉDIT À LA CONSOMMATION

Contrats avec le consommateur – Clauses abusives

Dit arrest betreft een prejudiciële vraag m.b.t. de interpretatie van richtlijn nr. 93/13/CEE van 5 april 1993¹¹, m.b.t. de onrechtmatige bedingen in een overeenkomst voor hypothecair krediet gesloten met consumenten, waarin een beding werd opgenomen dat een verwijlinterrest van 15% voorziet en een beding dat de bank toelaat vroegtijdig en eenzijdig de overeenkomst op te zeggen.

Uit het arrest volgt dat:

- 1) bij de beoordeling van het onrechtmatig karakter van een beding, met de aard van de goederen en diensten die het voorwerp uitmaken van het contract moet rekening worden gehouden, zowel als met alle omstandigheden rond de contractsluiting; en
- 2) nationale wetsbepalingen die een matiging van de verwijlinterrest op hypothecaire kredieten voorschrijven, niet in strijd zijn met de bepalingen van de richtlijn voor zover ze noch de beoordeling van het onrechtmatig karakter, noch de buiten toepassingsverklaring van het betrokken beding door de nationale rechter uitsluiten.

R.F. en G.H.

Hof van Justitie 9 juli 2015, Pb.C. 294 van 7 september 2015

Maria Bucura / SC Bancpost SA
 Zaak: C-348/14

CONSUMENTENKREDIET

Controle en toezicht – Onrechtmatige bedingen

CRÉDIT À LA CONSOMMATION

Contrôle et surveillance – Clauses abusives

Deze zaak betrof een prejudiciële vraag betreffende de interpretatie van richtlijn nr. 87/102/CE betreffende de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake het consumentenkrediet (zoals vervangen door richtlijn nr. 2008/48/EEG inzake kredietovereenkomsten voor consumenten), in de context van een consumentenkredietovereenkomst gelinkt aan het gebruik van een kredietkaart, waarbij een persoon zich medeschuldenaar van dit krediet stelde.

¹¹ Richtlijn nr. 93/12/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten, *Pb.L.* 95 van 21 april 1993.

In deze zaak oordeelde het Hof dat artikel 1, 2., a) van richtlijn nr. 87/102/EEG en artikel 2, b) van richtlijn nr. 93/13/EEG betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten aldus moeten worden uitgelegd dat een natuurlijke persoon die medeschuldenaar is van een met een verkoper gesloten overeenkomst, voor zover hij handelt voor doeleinden buiten zijn bedrijf of beroep en indien hij zich bevindt in een analoge situatie als de schuldenaar, dezelfde bescherming moet krijgen op grond van voormelde richtlijnen. Het Hof wees daarbij in het bijzonder op het recht om de essentiële informatie te verkrijgen die hen toestaat om de draagwijdte te beoordelen van de verplichtingen die zij opnemen t.a.v. de professionele kredietverlener.

Voorts was het Hof van mening dat artikel 6, 1. van richtlijn nr. 93/13/EEG zodanig moet worden uitgelegd, dat het aan de nationale rechter staat om *ambtshalve* te onderzoeken of bedingen van een tussen de consument en de verkoper gesloten overeenkomst oneerlijk zijn in de zin van die bepaling, zodra hij over de daartoe noodzakelijke gegevens, feitelijk en rechtens, beschikt.

Ten derde was het Hof van mening dat de artikelen 3 t.e.m. 5 van richtlijn nr. 93/13/EEG aldus moeten worden uitgelegd dat de rechter bij zijn beoordeling van het oneerlijke karakter van de bedingen van een consumentenkredietovereenkomst, alle omstandigheden rond de sluiting van de overeenkomst in acht moet nemen. Een beslissende rol bij deze beoordeling speelt de vraag of de bedingen duidelijk en begrijpelijk zijn geformuleerd, zodat een gemiddelde consument, namelijk een normaal geïnformeerde, redelijk omzichtige en oplettende consument, aan de hand daarvan de kosten kan ramen. Voorts is ook de omstandigheid beslissend dat de consumentenkredietovereenkomst niet de gegevens bevat die, gelet op de aard van de goederen of diensten waarop die overeenkomst betrekking heeft, essentieel wordt geacht, met name de in artikel 4 van richtlijn nr. 87/102 voorgescreven gegevens.

R.F. en J.D.

Hof van beroep Brussel 24 september 2015

Ageas SA/NV, Jean-Paul Votron en Gilbert Mittler / FSMA
 Zaak: 2013/SF/3, 5 en 6

FINANCIEEL RECHT

Financiële markten – Marktmissbruik – Voorkennis

DROIT FINANCIER

Marchés financiers – Abus de marché – Délit d'initié

Dit arrest betreft het beroep ingesteld tegen de beslissing van de sanctiecommissie van de FSMA van 17 juni 2013 waarbij Ageas SA/NV en een aantal leidinggevende personen werden gesanctioneerd wegens de schending van artikel 10, § 1, 1. van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de

financiële diensten (verplichting tot openbaar making van voorkennis), artikel 5 van het KB van 14 november 2007 betreffende de verplichtingen van emittenten van financiële instrumenten die zijn toegelaten tot de verhandeling op een gereguleerde markt (verplichting om de informatie nodig om de transparantie, integriteit en goede werking van de markten te verzekeren op een getrouwe wijze publiek kenbaar te maken) en de schending van artikel 25, § 1, 4° van voormelde wet van 2 augustus 2002 (verspreiding van informatie of geruchten, via de media, het Internet of om het even welk ander kanaal, die (onjuiste) of misleidende signalen geven of kunnen geven over financiële instrumenten, waarbij de betrokken persoon wist of had moeten weten dat de informatie (onjuist) of misleidend was).

Het geschil betreft een aantal externe communicaties in 2008 aangaande de solvabiliteitspositie van Fortis. Het arrest bespreekt verschillende ingeroepen middelen van onontvankelijkheid (vermoeden van onschuld, *non bis in idem*, gewettigd vertrouwen (m.b.t. de communicaties die goedgekeurd werden door de toenmalige CBFA), onpartijdigheid, redelijke termijn, “recht op wapen gelijkheid”). Ten gronde beslist het hof van beroep, na analyse van de gebeurtenissen in het licht van artikel 25, § 1, 4° van voormelde wet van 2 augustus 2002, het beroep gedeeltelijk gegrond te verklaren en veroordeelt het Ageas SA/NV en de betrokken leidinggevende personen wegens schending van artikel 25, § 1, 4° van voormelde wet van 2 augustus 2002 en Ageas SA/NV voor de schending van artikel 5 van het KB van 14 november 2007.

Dit arrest zal in een van de volgende nummers nader besproken worden.

R.F. en G.H.

3. VENNOOTSCHAPSRECHT/DROIT DES SOCIÉTÉS

*David Haex en Alexiane Wyns*¹²

Wetgeving/Législation

Mise à jour par l'ESMA de ses questions-réponses relatives à la directive transparence (www.esma.europa.eu/system/files/esma-2015-1595_document_qas_on_td.pdf)

SOCIÉTÉS

Dispositions communes à toutes les sociétés – Généralités – Sociétés cotées – Obligations de transparence

¹² Advocaten te Brussel.

VENNOOTSCHAPPEN

Bepalingen gemeen aan alle vennootschappen – Algemeen – Genoteerde vennootschappen – Transparantie-verplichtingen

L'ESMA a publié le 22 octobre 2015 une mise à jour de ses questions-réponses relatives à la directive transparence (n° 2004/109/EC) suite à la modification de celle-ci par la directive n° 2013/50/EU. Cette mise à jour vise à harmoniser l'application de la directive transparence suite aux modifications intervenues en donnant quelques lignes directrices communes quant à son interprétation.

Parmi les nouvelles questions figurant dans ce document, l'ESMA se penche entre autres sur la question des informations financières périodiques publiées par les émetteurs sur base volontaire, dont notamment les rapports financiers trimestriels. Ces informations sont-elles considérées comme de l'information réglementée ou non? Il est admis que de telles informations financières ne sont en principe pas considérées comme de l'information réglementée au sens de la directive transparence. Cependant, l'émetteur doit veiller à évaluer si les informations divulguées tombent dans le champ d'application de la définition d'information privilégiée au sens de l'article 6 de la directive n° 2003/6/CE relative aux abus de marché. En pratique, cette hypothèse se présente souvent. Dans ce cas, l'information financière périodique (en ce compris les rapports trimestriels) sera également traitée comme de l'information réglementée.

Rechtspraak/Jurisprudence

Cour d'appel de Bruxelles 24 septembre 2015

Affaire: 2013/SF/3, 5 et 6

DROIT FINANCIER

Marchés financiers – Abus de marché – Sociétés cotées
FINANCIEEL RECHT

Financiële markten – Marktmisbruik – Genoteerde vennootschappen

Le 24 septembre 2015, la cour d'appel de Bruxelles a rendu un arrêt dans l'affaire concernant l'appel introduit par la société Ageas (ex-Fortis) et Messieurs Votron et Mittler contre la FSMA à la suite des amendes administratives imposées par la FSMA pour violation des dispositions relatives à la publication d'informations réglementées et aux manipulations de marché. L'arrêt contient bon nombre de considérations intéressantes, parmi lesquelles nous avons sélectionné celles qui suivent.

Un des moyens de défense invoqués par Ageas était que la FSMA aurait, tantôt implicitement, tantôt explicitement, marqué son accord sur la politique de communication de Fortis. Son service de contrôle prudentiel disposait des informations relatives à l'évolution de la solvabi-